

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Małgorzata Piotrowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

przy udziale Prokuratora Adama Kwaśnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2021 r.

sprawy karnej

M. Z. (1) - syna K. i I. z domu B., ur. (...) w Ś., zam. (...)-(...) B., ul. (...), PESEL: (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 22 listopada 2018 roku w G. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę (...) na usługi telekomunikacyjne wraz z którą otrzymał telefon komórkowy marki H. (...), P., M. B. o numerze (...), posługując się dokumentem stwierdzającym tożsamość N. S., wprowadził w błąd przedstawiciela (...) co do danych osobowych na nazwisko N. S., nie wywiązał się z warunków umowy i spowodował straty w kwocie 860 zł na szkodę (...),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. W dniu 21 listopada 2018 roku w G. przy ul. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę (...), posługując się dokumentem stwierdzającym tożsamość N. S., wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do danych osobowych na nazwisko N. S. oraz na dokumencie umowy (...) dokonał podrobienia podpisu o treści (...), nie wywiązał się z warunków umowy i spowodował straty w kwocie 282,83 zł na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

orzeka:

1. Oskarżonego ***M. Z. (1)*** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 286 § 1 i 3 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 286 § 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

2. Oskarżonego ***M. Z. (1)*** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 286 § 1 i 3 kk, art. 270 § 1 i 2a kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 286 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy

ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

3. Na mocy art. 85 § 1 – 4 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych w punktach 1 i 2 wyroku wobec oskarżonego **M. Z. (1)**, wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **M. Z. (1)** do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) z siedzibą w W. kwoty 860,00 zł (osiemset sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem,
- (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 282,83 zł (dwieście osiemdziesiąt dwa złote 83/100) tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.

5. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego A. D. kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) plus należny podatek VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

6. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 841/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. Z. (1)	<p>W dniu 22 listopada 2018 roku w G. przy ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę (...) na usługi telekomunikacyjne wraz z którą otrzymał telefon komórkowy marki H. (...), P., M. B. o numerze (...), posługując się dokumentem stwierdzającym tożsamość N. S., wprowadził w błąd przedstawiciela (...) co do danych osobowych na nazwisko N. S., nie wywiązał się z warunków umowy i spowodował straty w kwocie 860 zł na szkodę (...), z tym ustaleniem, że stanowił on wypadek mniejszej wagi</p> <p>tj. czyn z art. 286 § 1 i 3 kk i 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 22 listopada 2018 r. M. Z. (1) zawarł umowę u numerze (...) na usługi telekomunikacyjne z firmą	wyjaśnienia oskarżonego	115-116v	

(...). Podczas tej procedury posłużył się dokumentem stwierdzającym tożsamość N. S.. Umowa została zawarta przez internet, zaś następnie kurier dostarczył ją pod wskazany przez oskarżonego fikcyjny adres tj. R. (...) w G., pod którym nawet nie mieszkał. Oskarżony okazał kurierowi dowód osobisty należący do N. S. mówiąc, że jest członkiem jej rodziny zaś ona nie może sama podpisać dokumentów. Oskarżony w wyniku zawartej umowy otrzymał telefon marki H. (...), P., M. B. o numerze (...). Kurier M. P. zapomniał odebrać podpisu od adresata przesyłki, dlatego gdy zorientował się, że brakuje tego podpisu, postanowił samodzielnie złożyć podpis za N. S. na tych dokumentach.

Kilka dni wcześniej N. S., podczas zabawy w karczynie C. Młyn w G. utraciła portfel wraz z dokumentem tożsamości - prawdopodobnie w wyniku kradzieży.

Na skutek braku wymaganych doładowań konta, (...) , w dniu 23 grudnia 2018 r. zawiesiło aktywację karty SIM . Została wystawiona nota obciążeniowa z dnia 8 lutego 2019 r. informująca, że z dniem 1 lutego 2019 r. zawarta umowa

<p>wygasła. Korespondencja była kierowana do N. S. na adres podany przez oskarżonego tj. R. (...) jednak z oczywistych względów do niej nigdy nie dotarła. Prowadzone czynności windykacyjne nie przyniosły rezultatu i w konsekwencji 12 marca 2020 r. sprzedano dług firmie windykacyjnej Raport 3 (...) w K.. W rezultacie ujawnienia przestępstwa doszło do cesji zwrotnej tej wierzytelności, zatem (...) poniosła stratę z tytułu dotacji sprzętu w kwocie 860 zł</p>			
<p>zeznania świadka N. S.</p>	<p>1-3</p>		
<p>notatka urzędowa wraz z załącznikami</p>	<p>21-28</p>		
<p>zeznania świadka W. B.</p>	<p>59-60v</p>		
<p>umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych</p>	<p>37-40</p>		
<p>wyjaśnienia M. P.</p>	<p>95-96, 122-123</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>M. Z. (1)</p>	<p>W dniu 21 listopada 2018 roku w G. przy ul. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zawarł umowę (...), posługując się dokumentem stwierdzającym tożsamość N. S., wprowadził w błąd przedstawiciela (...) S.A. co do danych osobowych</p>	

		<p>na nazwisko N. S. oraz na dokumencie umowy (...) dokonał podrobienia podpisu o treści (...), nie wywiązał się z warunków umowy i spowodował straty w kwocie 282,83 zł na szkodę (...) S.A., z tym ustaleniem, że stanowił on wypadek mniejszej wagi</p> <p>tj. czyn z art. 286 § 1 i 3 kk, art. 270 § 1 i 2a kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony M. Z. (1) dzień wcześniej, 21 listopada 2018 r. za pośrednictwem strony internetowej zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A. w W. nr (...) również posługując się danymi N. S.. Następnie kurier z firmy (...) sp. z o.o. w W. dostarczył ją pod wskazany przez oskarżonego fikcyjny adres tj. (...) (...) w G., pod którym nawet nie mieszkał. Oskarżony okazał kurierowi zdjęcie dowodu osobistego należącego do N. S. mówiąc, że jest członkiem jej rodziny zaś ona nie może sama podpisać dokumentów a następnie podpisał się imieniem i nazwiskiem N. S. na dokumencie umowy. Oskarżony w wyniku zawartej umowy nabył jedynie kartę SIM bez</p>	<p>zeznania świadka K. N.</p>	<p>42-43</p>	

<p>sprzętu i następnie numer telefonu przypisany do tej karty SIM aktywowano. W dniu 13 lutego 2019 r. numer został wyłączony z powodu braku płatności zaś łączna suma strat (...) S.A. w W. wyniosła 282,83 z tytułu niezapłaconych należności z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Dług został sprzedany a następnie jego nabywca (...) 2 (...) w W. skierował sprawę na drogę sądową i uzyskał tytuł wykonawczy, na podstawie którego wszczął egzekucję przeciwko N. S. i tak dowiedziała się ona o fakcie zawarcia na jej nazwisko umów telekomunikacyjnych.</p>			
załączniki do zawiadomienia	7-17		
umowa telekomunikacyjna z siecią O.	44-47, 63-69		
informacja z (...) S.A.	56-57		
informacja z (...)	72-78		
informacja z T-M.	83-85, 113		
informacja z (...) S.A. wraz z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych	112		
wyjaśnienia oskarżonego	115-116v		

M. Z. (1) nie był dotychczas karany sędownie. Przeciwko niemu toczy się jednak postępowanie karne w sprawie o sygn. akt XI K 1047/19 przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy, w którym zarzucono oskarżonemu popełnienie wielu przestępstw oszustwa na szkodę różnych firm, w których jego sposób działania miał być zbliżony do tego, który miał miejsce w niniejszej sprawie.	karta karna	119	
kopia aktu oskarżenia	203-206		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. Z. (1)	jak w punktach 1 i 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Nie dotyczy			
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia te były bowiem szczere, obszerne, konsekwentne a nadto korelowały z zeznaniami świadków oraz pozostałym w pełni wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony szczegółowo opisał jak wyglądała procedura zawarcia umowy a także przyznał, że posłużył się w jej trakcie danymi N. S.. Sąd nie znalazł szczególnych podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego w tej sprawie.	
zeznania świadka N. S.	spójne, jasne, logiczne, konsekwentne i szczere. Świadek relacjonowała fakt utraty dokumentu tożsamości a także to, że w późniejszym czasie uzyskała wiedzę, że przeciwko niej toczyło się postępowanie egzekucyjne, wynikające z zaciągnięcia przez inną osobę jakiegoś zobowiązania na jej nazwisko. Zeznania te znalazły również potwierdzenie w dowodach z wiarygodnych dokumentów oraz		

	wyjaśnieniach samego oskarżonego.		
notatka urzędowa wraz z załącznikami	sporządzona przez upoważnionego funkcjonariusza, której zarówno sama treść jak i treść załączników nie była przez strony kwestionowana		
zeznania świadka W. B.	zeznania były w pełni wiarygodne, albowiem były szczere, spójne, konsekwentne zaś świadek wyczerpująco przedstawił procedurę zawarcia umowy, której dotyczyła niniejsza sprawa. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować prawdziwość depozycji tego świadka.		
umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych	dokument prywatny, którego wiarygodności strony nie kwestionowały		
wyjaśnienia M. P.	sąd dał wiarę wyjaśnieniom kuriera, który w szczerzy sposób opisał okoliczności, w których doszło do przekazania umowy oskarżonemu a także wziął odpowiedzialność za sfalszowanie podpisu N. S. na umowie. W ocenie Sądu nie było podstaw aby poddawać w wątpliwość tę wersję wydarzeń.		
1.1.2	zeznania świadka K. N.	zeznania były w pełni wiarygodne, albowiem były szczere, spójne, konsekwentne zaś świadek wyczerpująco przedstawił	

		<p>procedurę zawarcia umowy, której dotyczyła niniejsza sprawa. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować prawdziwość depozycji tego świadka.</p>
załączniki do zawiadomienia	<p>dokumenty prywatne, będące kopią nakazów zapłaty, postanowień sądu oraz komornika, których wiarygodność nie była przez nikogo kwestionowana</p>	
umowa telekomunikacyjna z siecią O.	<p>dokument prywatny, którego wiarygodności strony nie kwestionowały</p>	
informacja z (...) S.A.	<p>informacja udzielona przez upoważnionego pracownika operatora, której wiarygodności strony również nie kwestionowały</p>	
informacja z (...)	<p>informacja udzielona przez upoważnionego pracownika firmy kurierskiej, której wiarygodności strony również nie kwestionowały</p>	
informacja z T-M.	<p>informacja udzielona przez upoważnionego pracownika operatora, której wiarygodności strony również nie kwestionowały</p>	
informacja z (...) S.A. wraz z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych	<p>informacja udzielona przez upoważnionego pracownika operatora, której wiarygodności</p>	

	strony również nie kwestionowały	
wyjaśnienia oskarżonego	Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznał się w całości do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia te były bowiem szczerze, obszerne, konsekwentne a nadto korelowały z zeznaniami świadków oraz pozostałym w pełni wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Oskarżony szczegółowo opisał jak wyglądała procedura zawarcia umowy a także przyznał, że posłużył się w jej trakcie danymi N. S. a także złożył taki podpis na umowie. Sąd nie znalazł szczególnych podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego w tej sprawie.	
	karta karna	Dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony
kopia aktu oskarżenia	Kopia urzędowego dokumentu stanowiącego akt oskarżenia w innej sprawie, którego wiarygodności nie kwestionowano, zaś sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazywał, że podobnych przestępstw dopuścił się więcej a sprawa przeciwko niemu toczy się w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy.	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 286 § 1 kk podlega ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania,</p>			

Zgodnie z art 286 § 3 kk w wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Czynność sprawcza polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia (Oczkowski, Oszustwo, s. 9 i n.; Oczkowski [w:] System, t. 9 s. 128 i n.). Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Ta postać oszustwa nazywana bywa „oszustwem czynnym” (por. Michalski [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 1133).

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa oszustwa z tym ustaleniem, że stanowił on wypadek mniejszej wagi.

W świetle art. 275 § 1 kk, odpowiada karnie ten, kto posługuje się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe lub dokument

taki kradnie lub go przywłaszcza.

Oskarżony M. Z. (1) nie tylko wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do tożsamości osoby zawierającej umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ale dodatkowo posłużył się dokumentem tożsamości tj. dowodem osobistym N. S., który ta kilka dni wcześniej w niewyjaśnionych okolicznościach utracił.

Zgodnie z art. 11 § 2 kk jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W konsekwencji zachowanie oskarżonego M. Z. (1) należało zakwalifikować kumulatywnie tj. jako czyn z art. 286 § 1 i 3 kk i 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	M. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W odniesieniu do drugiego z czynów zarzucanych oskarżonemu			

należy wskazać, że oprócz tego, że zachował się w sposób zbliżony do wyżej wskazanego w punkcie 3.1, zatem wypełnił znamiona czynów stypizowanych w art. 286 § 1 kk i art. 275 § 1 kk, to dodatkowo swoim zachowaniem wypełnił również znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 270 §1 kk z tym ustaleniem, że stanowiło ono wypadek mniejszej wagi.

Zgodnie bowiem z art. 270 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.

Znamiona czasownikowe przestępstwa określonego w § 1 (zwanego fałszem materialnym dokumentu) wyrażono określeniami: „podrabia”, „przerabia”, „używa”. Podrabianiem jest nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. W grę może wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. „Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu [...] dokumentu wraz z podpisem, jak i

<p>podrobienie samego podpisu. Nie czyni przy tym różnicy, czy osoba, której podpis podrobiono, w rzeczywistości istnieje i nosi imię i nazwisko, które podrobiono, czy też osoba ta nie istnieje” (Peiper, Komentarz, s. 395)</p> <p>Należało zatem uznać, że oskarżony M. Z. (1) składając podpis na dokumentach umowy jako N. S., wypełnił znamiona również przestępstwa z art. 270 § 1 i 2a kk i w konsekwencji jego należało zakwalifikować kumulatywnie tj. jako czyn z art. 286 § 1 i 3 kk, art. 270 § 1 i 2a kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. Z. (1)	1	1	<p>W ramach czynu przypisanego oskarżonego w punkcie 1 wyroku Sąd mógł wymierzyć mu w myśl art. 286 § 3 kk karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk . W ocenie Sądu orzeczona kara ograniczenia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia</p>

			<p>stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd doszedł do przekonania, że kara grzywny byłaby zbyt łagodną zaś kara pozbawienia wolności nawet z jej warunkowym zawieszeniem, zbyt surową w niniejszej sprawie.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony działał z czysto materialnych pobudek i w krótkim czasie dwukrotnie dopuścił się popełnienia "podobnego" czynu.</p> <p>Okolicznościami łagodzącymi był fakt, że oskarżony nie był dotychczas karany sędownie, a także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. jak również fakt, że wyrządzona szkoda nie była znaczna.</p>
M. Z. (1)	2	2	Tożsame okoliczności Sąd brał pod uwagę wymierzając oskarżonemu

			karę za drugi czyn. Sąd wziął pod uwagę ponadto fakt, że szkoda wyrządzona tym przestępstwem była jeszcze mniejsza niż w przypadku czynu wskazanego w punkcie 1 wyroku.
M. Z. (1)	3	1 i 2	<p>Zgodnie z art. 85 § 1 - 4 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym o dnia 23 czerwca 2020 r., które zgodnie z art. 4 § 1 kk ma zastosowanie w niniejszej sprawie, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (...).</p> <p>W realiach niniejszej sprawy Sąd mógł zatem wymierzyć oskarżonemu M. Z. (2) karę ograniczenia wolności w wymiarze od 10 miesięcy do 1 roku i 4 miesięcy.</p> <p>W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji i zasady pełnej kumulacji oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji należy traktować jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i</p>

wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks..., 2010, s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała (red.), Z. Cwiakalski, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., t. 2, s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego dodawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że "jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i - bez przekroczenia górnej granicy danego rodzaju akry - zasady pełnej kumulacji (art. 86 § 1), to zastosowanie każdej z tych metod jest z pewnością rozstrzygnięciem skrajnym i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku" (wyrok SA w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2006 r., II AKa 80/06, LEX nr 183575).

			<p>W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że kara łączna powinna być wymierzona zgodnie z zasadą asperacji i uznał, że kara łączna 1 roku ograniczenia wolności w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym będzie należyście uwzględniała podobieństwo popełnionych przez oskarżonego czynów a także ich wyjątkową bliskość czasową.</p>
M. Z. (1)	4	1 i 2	<p>Zgodnie z treścią art. 46 § 1 kk w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Istota tego środka opiera się na założeniu, że jednym z celów procesu karnego jest rozwiązanie konfliktu pomiędzy sprawcą a pokrzywdzonym a sposobem rozwiązania lub złagodzenia tego konfliktu jest m.in. naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem (kompensacyjna funkcja prawa karnego) (Buchala [w:] Buchala, Zoll, s. 358–359).</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Sąd</p>

			w punkcie 4 wyroku zasądził od oskarżonego na rzecz wszystkich pokrzywdzonych odpowiednie kwoty tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Sąd przyznał kwotę 420 zł plus należny podatek VAT od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. A. D.		

	<p>tytułem kosztów obrony świadczonej oskarżonemu z urzędu albowiem nie została ona uiszczona w całości ani w żadnej części. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze unormowania zawarte w § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. 2019.68).</p>	
6	<p>Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 1 i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony aktualnie nie pracuje, nie posiada żadnego majątku a nadto korzystał z pomocy obrońcy z urzędu a zatem uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego praktycznie niemożliwe a ich egzekucja bezskuteczna.</p>	
Podpis		